

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200593
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814200593.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci navrhovateľky: N. K., T.. XX.X.XXXX, H. R. T. U.B., K. XX/XX proti odporcovi: Ľ. K.M., T.. XX.X.XXXX, H. W. XXX, zast. JUDr. Milanom Kenderešom, bytom Prešov, Mukačevská 4808/47 o určenie manželského výživného takto

rozhodol:

Konanie o povinnosti odporcu prispievať navrhovateľke výživným v sume 200 eur mesačne za obdobie od mája 2013 do 27.1.2014 **z a s t a v u j e.**

Návrh **z a m i e t a.**

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala, aby súd svojim rozsudkom zaviazal odporcu prispievať na jej výživu v sume 200 eur mesačne vždy do 10. dňa mesiaca vopred a zároveň, aby jej doplatil sumu odo dňa, odkedy nezdieľajú spoločnú domácnosť, t.j. od mája 2013 a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavreli manželstvo dňa 14.2.2009, z ktorého sa im narodili syn M., T.. X.X.XXXX Z. S.M. W., T.. XX.X.XXXX. V súčasnosti je na materskej dovolenke a osobne sa stará o maloleté deti, pričom jej mesačný príjem pozostáva z rodičovského príspevku 199,70 eur a prídavkov na deti 45,08 eur. Od mája 2013 žije v podnájme a keďže nemá možnosť sa zamestnať, jej príjem nie je postačujúci na všetky potrebné veci k bežnému životu, nie len v domácnosti ale aj na bežné potreby jej ako ženy. Odporca jej vyplácal do septembra 2013 výživné len na maloleté deti sumou 200 eur, no odvtedy jej už nevyplácal nič. Žiada, aby si plnil vyživovaciu povinnosť aj voči nej ako svojej manželke a poukázala na pomery odporcu, ktorý je majiteľom stavebnej firmy. Na záver uviedla, že odporca jej neprispieva na domácnosť a neplní si svoju vyživovaciu povinnosť voči nej ako svojej manželke a nikdy ani neplnil, ani počas obdobia, kedy ešte spolu žili, pričom vzhľadom so zreteľom na starostlivosť o maloleté dieťa v útlom veku nemôže byť zamestnaná, navrhuje, aby jej súd vyhovel.

Na pojednávaní vykonanom dňa 28.3.2014 navrhovateľka upravila svoj návrh tak, že žiada výživné od 28.1.2014, teda odo dňa podania návrhu a vo zvyšku berie svoj návrh späť.

Odporca žiadal návrh zamietnuť, nakoľko predmetná suma je vysoká, jeho pomery mu neumožňujú platiť takúto sumu a žiadal zohľadniť skutočnosť, že navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti s inou osobou. S čiastočným späťvzatím návrhu súhlasil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a jeho prílohami, výpoveďami účastníkov konania, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou a Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou, dokladmi predloženými odporcom a navrhovateľkou, oboznámení so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 8P/5/2014 a 9P/6/2014 a zistil tento skutkový stav.

Navrhovateľka uviedla, že je pravda, že žije s inou osobou v spoločnej domácnosti, uviedla to aj vo svojom návrhu, ale výživné žiada najmä z dôvodu, že sa nemôže zamestnať, nakoľko v súčasnej dobe je na rodičovskom príspevku, respektíve na materskej dovolenke s maloletou dcérou W.. Okrem rodičovského príspevku a poberaných prídavkov na deti nie je poberateľkou žiadneho príjmu, súdom bolo určené výživné na maloleté deti a to 120 eur mesačne spolu na obe maloleté deti. S mladšou W. N.e na rodičovskej dovolenke, syn navštevuje materskú školu, kde poplatok uhrádza odporca. K ďalším výdavkom uvádza, že samozrejme má výdavky na stravu, na zabezpečenie základnej zdravotníckej starostlivosti a taktiež spláca splátku Quatro. Má tiež výdavky na úhradu poplatkov za telefón.

Odporca uviedol, že z potvrdenie o podaní daňového priznania za zdaňovacie obdobie roku 2013 spoločnosti RS PROFILE s.r.o. ako aj súvahy obsahujúcej súpis aktív a pasív v danej spoločnosti a výkaz ziskov a strát vyplýva, že spoločnosť nevykazuje žiaden zisk a je v strate a to najmä v dôsledku neuhradenia faktúr, ktoré boli vystavené po vykonaní diela, respektíve iných dodaných tovarov spoločnosťou. Čo sa týka druhej spoločnosti a to spoločnosti G & G Trade s.r.o., tak u tejto ešte nie je vyhotovené daňové priznanie s tým, že až 31.3.2014 končí lehota na podanie a nevie či spoločnosť nepožiadala o odklad podania daňového priznania, no z bežnej činnosti spoločnosti vie, že aj táto spoločnosť vykazuje stratu a to cirka mínus 40.000 euro. Nemá žiadne iné príjmy, čo sa týka výživného, ktoré platí na maloleté deti 120 eur, tak toto uhrádza s pomocou rodičov a toto bolo určené súdom.

Zo sobášneho listu súd zistil, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 14.2.2009, ktoré ja zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Hanušovce nad Topľou vo zväzku 12, ročník 2009, strana 151 pod por. č 2.

Podľa predložených rodných listov účastníci konania sú rodičmi mal. M., T.. X.X.XXXX Z. I.. W., T.. XX.X.XXXX.

Podľa správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou, odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Hanušovce nad Topľou navrhovateľka nepoberá dávku a príspevky k dávke v hmotnej núdzi a je jej vyplácaný len rodičovský príspevok a prídavok na dieťa a to podľa potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku v sume 203,20 eur mesačne a podľa potvrdenia o poberaní prídavku na dieťa v sume 47,04 eur mesačne.

Sociálna poisťovňa, pobočka Vranov nad Topľou súdu oznámila, že navrhovateľka ako aj odporca nie sú poberateľom dôchodku ani dávky v nezamestnanosti, nemocenskej dávky ani žiadnej inej dávky a nie sú evidovaní v registri poisťencov u žiadneho zamestnávateľa ani ako SZČO s tým, že navrhovateľka je evidovaná v registri ako občan starajúci sa o dieťa do 6 rokov.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov súd zistil, že odporca nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nie je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi.

Navrhovateľka predložila súdu pokladničné doklady o úhrade nájomného v prospech spoločnosti OMEGA STEEL, s.r.o., jedná sa o prenajímateľa bytu, ktorý užíva, pričom úhrada za bývanie za jednotlivé mesiace a to za jún až december 2013 sa pohybuje v rozmedzí od cca 140 až 160 eur a taktiež potvrdenia o poberaní rodičovského príspevku v roku 2013 v sume 199,60 eur mesačne a prídavku na dieťa v sume 46,20 eur mesačne.

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti RS PROFILE s.r.o. a spoločnosti G & G TRADE s.r.o. súd zistil, že odporca je v uvedených spoločnostiach jedným zo spoločníkov a súčasne aj jedným z konateľov.

Podľa potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2013 a daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby spoločnosť RS PROFILE s.r.o. základ dane predstavuje sumu 0 eur a daň na úhradu 0 eur.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9P/6/2014 súd zistil, že v tomto konaní sa navrhovateľka návrhom na vydanie predbežného opatrenia domáhala, aby súd určil odporcovi ako otcovi maloletých M. Z. W. platiť na každého z nich výživné v sume 150 eur. Súd uznesením č.k. 9P/6/2014-8 nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi platiť výživné na maloleté deti 30% zo sumy životného minima na každé jedno z nich. V odôvodnení predmetného uznesenia súd uviedol, že berúc do úvahy kritéria pre určenie vyživovacej povinnosti zaviazal otca platením výživného v minimálnom rozsahu stanovenom zákonom vo výške 27,13 eur začínajúc dňom vydania rozhodnutia s tým, že takéto výživné je povinný platiť každý rodič bez ohľadu na svoje príjmy a výdavky a až po vykonanom dokazovaní vo veci samej bude možné stanoviť výšku výživného, ktorá bude zodpovedať potrebám maloletých a schopnostiam povinného rodiča.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8P/5/2014 súd zistil, že v tomto navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva s odporcom s tým, že súčasne navrhuje zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti a odporcu ako otca zaviazat' platením výživného na každé maloleté dieťa v sume po 150 eur.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže navrhovateľ vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu (§ 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Keďže navrhovateľka zobrala svoj návrh v časti o povinnosti platiť výživné za obdobie od mája 2013 do 27.1.2014 späť, odporca so späťvzatím súhlasil, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

V zmysle § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine).

Vyživovacia povinnosť vzniká uzavretím manželstva, je viazaná na právnu existenciu manželstva a zaniká spolu s jeho zánikom zo zákonných dôvodov. Zásadne teda trvá počas celého trvania manželstva. Bez ohľadu na to, či manželia spolu žijú alebo nie, vyžaduje sa, aby mali rovnakú životnú úroveň. Aj pre

priznanie výživného od manžela však platí ustanovenie § 75 ods. 2, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Je potrebné spoľahlivo zistiť dôvody, ktoré viedli niektorého manžela k neplneniu vyživovacej povinnosti.

Právo oprávneného na výživné od povinného musí byť v súlade s dobrými mravmi. Podľa vyššie uvedeného ustanovenia teda nemožno priznať výživné len v prípade, ak pre to existujú dôvody na strane oprávneného. Predpokladá sa teda také správanie oprávneného voči povinnému, ktoré spôsobí stratu práva priznať výživné.

Dobré mravy sú nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, z ktorých v prvom rade vychádza písané právo. Nie sú presne definované a vychádzajú zo všeobecne akceptovaných mravných princípov prevažnej časti spoločnosti. Súd ich vždy posudzuje v každom individuálnom prípade v kontexte konania účastníkov a súslednosti ich úkonov v čase a mieste.

Návrh na určenie vyživovacej povinnosti voči manželovi možno podať nielen vtedy, ak na strane jedného z manželov existuje sociálna odkázanosť, ale aj vtedy ak je spravodlivé dorovnať ich životnú úroveň.

Oprávneným z tejto vyživovacej povinnosti - vyživovacej povinnosti medzi manželmi je manžel, aktívna legitímácia vzniká, ak je jeho životná úroveň nižšia, než životná úroveň druhého manžela, resp. ak druhý manžel neprispieva na výživu tak, aby ich životná úroveň bola zásadne rovnaká. Povinným je druhý manžel, táto povinnosť sa nedá vylúčiť ani obmedziť a ani zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva počas trvania manželstva nemá vplyv na jej existenciu.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že navrhovateľkou požadované manželské výživné nemožno priznať, pričom bral do úvahy osobné, rodinné a majetkové pomery účastníkov konania - manželov, ako aj odôvodnené potreby oprávneného - navrhovateľky a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného - odporcu ako aj osobnú starostlivosť navrhovateľky o deti, výkon ktorej činnosti je na roveň finančnému zabezpečeniu potrieb rodiny, tak ako to ukladajú vyššie citované ustanovenia Zákona o rodine.

Ako to vyplýva z výpisov z obchodného registra odporca je spoločníkom a konateľom v dvoch spoločnostiach, pričom podľa predloženého daňového priznania spoločnosti RS PROFILE s.r.o. táto vykazuje stratu a rovnako podľa udania odporcu aj druhá spoločnosť a to v dôsledku druhotnej platobnej neschopnosti, teda v dôsledku neuhradenia faktúr za vykonané služby a tovary. Odporca v súčasnej dobe nie je evidovaný ako zamestnanec ani ako samostatne zárobkov činná osoba, v dôsledku ekonomickej situácie obchodných spoločností nemá žiaden príjem. Napriek uvedenému si však odporca plní vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom a to v značne väčšom rozsahu, ako mu bolo uložené v uznesení o nariadení predbežného opatrenia, keď platí 120 eur na dve deti namiesto súdom určenej výške minimálneho výživného 27,13 eur na jedno dieťa, teda spolu 54,26 eur, ktorú sumu však ako uviedol je schopný platiť len s pomocou rodičov. Čo sa týka navrhovateľky, tak táto poberá v súčasnej dobe rodičovský príspevok v sume 203,20 eur, ktorá suma jej je štátom poskytovaná v súvislosti s osobnou starostlivosťou o dieťa do veku troch rokov a súčasne je poberateľkou rodinných prídavkov na obe maloleté deti v sume 47,04 eur, teda spolu s poskytovaným výživným jej mesačný príjem predstavuje cca 370,24 eur. Podľa udania navrhovateľky odporca hradí staršiemu synovi aj náklady za pobyt v materskej škole. Dôvodnou je námietka odporcu o spolužití navrhovateľky s inou osobou, ktorá túto skutočnosť potvrdila, v dôsledku čoho je nevyhnutné, aby sa aj táto podieľala na úhrade nákladov za bývanie hoci len v určitom pomere zo sumy, ktorú deklarovala navrhovateľka. Súd v žiadnom prípade nechce zľahčovať sociálnu a ekonomickú situáciu navrhovateľky zabezpečujúcej starostlivosť dvom maloletým deťom, no na druhej strane musí brať do úvahy pomery odporcu, ktoré mu toho času reálne neumožňujú poskytovať navrhovateľke manželské výživné, preto návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastník, ktorý mal vo veci plný úspech, má právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému

uplatneniu práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca mal vo veci plný úspech, keď navrhovateľka v časti zobrala návrh späť a v ostatnom súd návrh zamietol, no náhradu trov si neuplatnil, preto súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.